

רע"פ 7928/21 - בועז יאיר חי ג'ינו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7928/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: בועז יאיר חי ג'ינו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפ"ת 39349-08-21 מיום 18.10.2021 שניתן על ידי כב' השופט רענן בן-יוסף

בשם המבקש: עו"ד יוסי כהן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) בעפ"ת 39349-08-21 מיום 18.10.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטות בית המשפט לתעבורה בבת ים בהמ"ש 13036-06-21 והמ"ש 13162-06-21.

1. כנגד המבקש נרשמו שני דו"חות תעבורה בגין נסיעה במהירות מופרזת המבוססים על צילומי מצלמת א'3, האחד ביום 7.7.2020 והשני ביום 20.9.2020. לטענת המבקש, מי שנהגה ברכב בעת ביצוע העבירות הייתה בתו. אין חולק כי הדו"חות הופקו ונשלחו לביתו של המבקש, אך לטענתו בתו היא ששילמה אותם, מבלי לעדכנו בכך.

2. בחלוף שבעה חודשים ממועד תשלום הקנס הראשון וארבעה חודשים ממועד תשלום הקנס השני, הגיש המבקש בקשה למתן הארכת מועד לצורך הגשת בקשה להישפט בגין שני הדו"חות. זאת, לאחר שזומן לקורס בסיסי בנהיגה נכונה, בעקבות צבירת נקודות. על פי הטענה, אשר נתמכה בתצהיר חתום על ידי בתו של המבקש, הרכב היה בשימושה הבלעדי של הבת, והמבקש לא ידע על ביצוע העבירות או על תשלום הקנסות.

עמוד 1

3. בית משפט השלום דחה את הבקשות, בעמדו על השיהוי הרב בהגשתן. בית משפט השלום ציין כי הוא אינו מחויב לברר את נסיבות תשלום הקנסות, וכי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין.
4. המבקש ערער על החלטות אלה לבית משפט קמא, וערעורו נדחה. בית משפט קמא ציין כי לא שוכנע שהטענה כי הבת נהגה ברכב היא טענת אמת.
5. על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי. בבקשתו, שב המבקש על טענות שונות, לפיהן מעולם לא היה מודע לרישום הדו"חות או לביצוע העבירות, ולא היה מודע כי בתו שילמה אותם. אף לבקשה צורף תצהיר מטעם בתו של המבקש.
6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.
7. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 641/19 מילר נ' מדינת ישראל(10.4.2019)). חרף ניסיונות המבקש לשוות לבקשתו אצטלה עקרונית, הרי שהיא ממוקדת בעניינו הפרטני ואינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות משפטית.
8. כידוע, סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי מששילם אדם את הקנס, רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. בית המשפט אינו מחויב לבחון האם הקנס שולם על ידי המבקש, או על ידי אחר, בהנחייתו של המבקש, על דעתו או בניגוד לדעתו, ואין די בטענה כי אחר שילם את הדו"ח כדי להצדיק מתן רשות ערעור (ראו והשוו: רע"פ 2937/17 פלדמן נ' מדינת ישראל(2.4.2017)). לדברים משנה תוקף, משבית משפט קמא לא שוכנע כי הטענה שבתו של המערער היא שנהגה ברכב היא טענת אמת.
9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז בכסלו התשפ"ב (21.11.2021).

ש ו פ ט